

عنوان مقاله:

ظهور عدم تبرع در پرداخت در حقوق ایران، فقه امامیه و مقایسه تطبیقی آن با نظام حقوقی انگلستان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تطبیقی حقوق اسلام و غرب، دوره 6، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

احمد شمس - دانشیار گروه حقوق، دانشکده حقوق، علوم سیاسی و اقتصادی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب.

سعید شبیری - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، علوم سیاسی و اقتصادی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

اجمال ماده (265) قانون مدنی نه تنها موجب بروز تفسیرهای گوناگونی در رابطه با این ماده قانونی، بلکه موجب صدور آراء متفاوتی از محاکم گشته است. از این رو تعیین رویه ای واحد جهت جلوگیری از سردرگمی طرفین دعوی، محاکم و وکلاء به یک ضرورت انکار ناپذیر تبدیل شده است. در این پژوهش با توسل به دکتترین حقوقی به بررسی و تحلیل دیدگاه های مرتبط با ماده مذکور پرداخته و سعی بر این است که از بین دیدگاه های موجود دیدگاهی که بیش از سایرین با قوانین، عرف و رویه های قضایی ایران سازگاری داشته باشد را معرفی نماییم. همچنین سعی شده است با نگرشی تطبیقی رویه ای نظام حقوقی کشور انگلستان را بررسی نموده و با بهره گیری از نقاط قوت این نظام حقوقی و تطبیق آن با سیستم حقوقی حاکم بر کشور راهکاری دقیق جهت پایان دادن به این چنددستگی آراء ارائه نماییم. از طرفی بدلیل نقش غیرقابل انکار ماده (1235) قانون مدنی فرانسه در تدوین ماده (265) قانون مدنی (که به عقیده اکثر حقوقدانان، ماده (265) قانون مدنی اقتباسی ناقص از ماده (1235) قانون مدنی فرانسه است) به بیان دیدگاه های موجود در خصوص این دو ماده خواهیم پرداخت. در پایان پژوهش خواهیم دید که از دیدگاه اکثریت، تحویل مال به دیگری اماره مدیونیت است درحالیکه درکلام فقها، در صورت بروز اختلاف بین دهنده مال و گیرنده آن، قول دهنده مال مقدم است.

کلمات کلیدی:

پرداخت، عدم تبرع، حقوق ایران، فقه امامیه، نظام حقوقی انگلستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016328>

